

DOBRE JE (S) ŽENOU BYTI... OBČAS...

BOKAMI 2011 raz dva tri...štart?...nie! apríl

Predpoveď počasia na piatok a nasledujúce aprílové dni: Krásne, bezoblačno, bezvetrie, slnečno, snehu veľa, no teplo.... proste tak ideálne že: 1.apríl !!! :-) :-)

... Ale po poradí.

... Vlastne nie.

...Úplne mimo poradia.

Som si klikla na staré poznámky (Ctrl C Ctrl V, ako ma Granko naučil) a našla toto:

Drenka fanklub sa ráno vybral na Ráztoku a potom si to tiež „vychutnali“ pomedzi stromy. Dievčatá čakali v cieľi a všetci sa zadarmo vyhli dažďu, ktorý sa spustil z oblohy až po pretekoch. Na vyhodnotenie prišiel aj Igor s Barčou. Paľo zase poháňal Fuentesu pred záverečným výšľapom lopatou po hrbe pri prechode popred Horskú službu, kde mal nehorskú službu. (Možno to bol ten motivačný prvok, ktorý naštartoval tak relatívne bezbolestný záverečný výšľap!)

Čo by som vám ešte na záver?: Dobre bolo! Už si len priat', že o rok na tom istom mieste o tom istom čase v ... hádam väčšom zastúpení... klubovom!

Idem spať. Zdraví vás A.F.

... Nuž zaspomnula som si. Spomienka, asi tak ponajviac pre náš klub Hrádocký. Hádam už až tak smrdiaca nostalgiou a ...o rok na tom istom mieste, vlastne aj ešte raz o rok a ... časy sa menia, zajtra do (ne)videnia. Tak čo chlapi, oprášime ešte tie naše zelenožlté? Či už len mole budú do nich srať v šatníku?

Ale dost' bolo úvodníkovania! Dost' bolo kadejakých mystifikácií, že počasie je bohvieaké. Bolo. Včera. Ale dnes je:

1.apríl

Vonku leje ako sviňa. Stierače robia sem a tam, za oknom páchne mokrá jar, ani ptáci neľvou ani šefíky nesmrdí (ako si občas nôti náš kamarát Jiří Jánošík). Po snehu ani stopy a my ideme v trojici na trojdňové lyžiarske preteky. No toto už ani pánboh ...ak vôbec niekto...!!!

A ešte v akej zostave! Fuentesu som vystrkala ja. Reku, kadetade po zahraničí chodíš. Tu už ani Pohár ani O peň ti nie je dobrý, na tie Bokami pôjdeš akože Ja sa volám Ja. Zavolala som Milanovi Stykovje, čo vlni boli, aj povedal že hej, ale že aj mladý Stykovje by šiel a že ak by niekto iný tak hej, ale že ak nie tak potom, že tiež hej. No a náš Viktor klubový, že by tiež hej, ale, že s kým? Vravím mu:

- Viktor si chlap, tak si nájdi seberovnú ženu a

Nenašiel. Zuzka Šucka, čo vlni bola, má hrbet narušený, Zuzka II čo ešte spolu ani nie, vraj už druhého drobčeka kočikuje a Zuzka III čo toľ nedávno len pretekať začala, ale tuhoóóó drie hore grúňom, si zase nechty dala spraviť v nechťovom štúdiu „Prielom“ a že raz sa guľať dolu grúňom v sezóne stačilo. (Apropo Viktor tam lyžu rozpoltil a že na všetko pretekanie už ser...a že to určite pánboh tak zariadil, a že to je znamenie a že...aj keď Viktor nemá klerikálne myslenie). No a keď povedala svoje „nie“ aj Barborka Volajovje, tak ostalo to, že buď dáme dokopy jednu klubovú dvojku abo nie. Ja som ich motivovala, že budem gaučovať. Ale len ak pôjdu do toho „zmieška“. Nikto nevedel prečo, ani ja. Ale tej noci sa mi trikrát prisnilo s mačkou, čo mala na každom z desiatich hrotov napichnutú jednu guľku kamzíčieho trusu. A to vraj znamená veľké šťastie. Tak vravím:

- Fue, ty si mrzký, z teba nemôže byť žena. Ale Viktor... však, ty si hotová panenkaríja!

No a tak sme dali dokopy zmiešanú dvojku Fue - Viktor. A že po rokoch zase HK JAMES z Hrádoku.

Bože, ale dnes dríстам. To preto, že som tak dlho bola odmlčatá.

Tak ešte raz k prvému aprílu.

Stojíme na otočke autobusu v Žiarskej doline, po snehu ani stopy, poprchá, vrchy zahalené v mrakoch, všade ticho, vonia mokré drevo, a už aj huby cítiť a 66 šialencov si dáva na batoh lyže a chystá sa na Ráztoku a potom ďalej na Príslop... Kde vraj sa to na zimu aspoň trochu podobá. Ale, tak zase úplne ticho nie je. Tak ako pred štartom. Sem tam poznámka, sem tam nejaký hec, aj na humor sa zmôžeme. Veď toto nie je futbal. Tu sa nejdeme pozabíjať navzájom!

Janko Kirdaj behá s kamerou a tak sa ma pýta:

- A to tí vaši Agáta, ako chodia? To aj keď je Viktor za ženu, nemá predsa iba jednu nohu!

Vnímavý je tento Janko. Však inak by nemohol robiť dokumentaristu. Jasné, že má Viktor len jednu lyžu, veď minule na pretekoch druhú zlomiiiiiii!!! A teraz virtuózne, ako Paganini na jednej strune, Viktor obehne Boky na jednej lyži. :-) Aspoň nebude mať takú váhu. A to ešte má namiesto svojich Dynastárov, Fuentesovu Haganu-nelyžu (čo ani psy nelížu to len kvôli rýmu). Zase to s tou Haganou nie je až také zlé, aj keď je už chúďa poSkrúcaná ako Štefan.

(Hádanka: Kde sú ostané lyže, našej dvojice?)

Tri, dva jedna štart! A hop, hop, hop, sixtysix Bokovníkov vyrazilo. Vlastne len sixty....štyri ..??? A ozaj! ... Poslední pretekári sa strácajú v lese keď v zákrute piští auto na dvoch kolesách a z neho vyskakuje za jazdy dvojica Arvay - Haluška. Bodaj by aj nie, Jožko-Kingoftajm, bol pred dvomi hodinami ešte v Prešove. Aspoň majú voľnú tú mokrú zväznicu teraz. A ideme ňou dlho predlho. Konečne občas kosovka a sem tam po pol hodine aj fľak starého snehu a sem tam aj nejaký šafrán pomedzi to. Ale furt sa to nepodobá na skialpové preteky. Ale Viktorovi to tak nevadí. Má rád tieto pešie túry a normálne je z toho nabudený. Jiřík II Tauchman, až poskočil pri jemnocitnej výzve:

- Uhni! (... trochu som to prifarbila) ale... uhol. Len neprepáľte chlapi. Pamätaj na Málinô Brdo! Tak merkovne. Však medzi nami, nič moc od nich nečakám. Starí sú, nevládzu, na žiadne umiestnenie to nevypadá... (Ale čo tá mačka ...posratá- prisiňvaná mi?)

Trochu som si nadbehla a nakukla po celkom príjemnom traverze do žľabu Lúčivníkového. Hurá konečne niečo iné! Miestami tak do 10 cm čerstvého..... bahna a aj do 25 cm.....čerstvej vody v potoku, čo sa stredom žľabu valí. Ale nad ním je už sňah. Možno by niekto mal chuť aj povedať: Ja ho jeb..., ňach, ale, my: MÁME RADI ZIMU! - SNEHOTÚR! (pokús o parafrázu reklamy)

Hurá, lyže na nohách!

- Fue ťahaj ten špogét. Do tandemu s Viktorom! Pozor na tie točky! Nedrmaj tak toho Viktora! Pozor na tie kočky! Simča s Mišou, preleteli popri nás ako vietor... Ale gaučujem:

- Dobré je to. Žiadne šalenie.

Aj počasie sa akosi prestalo šalieť. Aj slniečko presvitlo. Síce len na chvíľku, ale bolo. A aj keď padla o chvíľu zase hmla, nemala tendenciu hustnúť. Skôr naopak. Tak poďme hore hore...raz strmšie, raz plytšie, niekedy aj cik cak, z Jaloveckej kopy aj „fajný zjazd“ zo 200m na pásoch - lahôdka v kašovitom snehu. A hurá na Príslop. Aáá Radko Komoráš! Ty nám fix do rúk dáš. Poď nech ťa aspoň vystískam, keď už myslíš dozor robiť. Do Kubovho žľabu som okom hodila. No, strmé to je, ale zase nie až tak ako na niektorých fotkách.

- Tak chlapi poďme! Viktor šup do jamy! Čo štrikuješ s tými palicami!? Robíš si fusekle či čo? Šak netlač tú kapustu hore na preveji, a davaj dole!

Ej keby v tých ušiach nezneli stále tie slová pri výklade trate: „Kubov žľab je veľmi strmý“ „Kubov žľab je veľmi strmý“...Viktor stepuje: Krok vpred, dva kroky vzad - ako Leninské tango.

- Však si už Viktor lyžoval aj horšie!

Nevadí. Hlavne sa nešprajcnúť. Hlavne neostat' visiet' na konci lana.

- No vidíš, ide to!

Sklon sa postupne mení, aj pustiť sa to dá, ale blíži sa asi najnebezpečnejšie miesto tejto etapy. Úplne nečakane. Čego a chlapani z horskej služby. S borovičkou, či čo to tam po trati núkajú. Niektoré tímové jedničky si veru aj dali. (Aj niektoré dvojky) Fuentes zastal, ale:

- Dáš to sem! (obetovala som sa miesto neho)

Aj Viktor pribrzdil..

- A ty čo stojíš?

- To nie je cieľ?

- Davaj dole!

Aj za Viktora som sa obetovala. Aj za Jirku, aj za Jirku.... aj za Máničku... aj za... trochu som sa zdržala.... zas si natrundžená?!

(nebolo to tak zlé, to len náš starý klubový nápev tak znel)

Tak máme FINIŠ! Moji sú na terase! Joooj ako dobre. Joooj ako zdravo. To bahno po Žiarsku už chutí ako piešťanské po takom výkone.

Saluberimae Pistinianises Thermae.

Neviem koľkokrát som už išla zo Žiarskej chaty po ceste dole. Možno len 100 krát a možno aj viac. Aj pešo, aj behom, aj na lyžiach, aj na bicykli. Aj triezva aj nadrb....Ale ešte nikdy nie autom. Až teraz!

A potom Hotel Spojár. Malý orgazmus pod sprchou a druhý na obede. Podvečerná siesta apotom

VÝSLEDKY.

Kukám a kukám ako sprostá a... organizátori urobili kategóriu zmiešaných dvojíc! A žabky moje žltozelenočierny.... na prvom mieste!

Tri razy sa mi tej noci prsnilo!!! Tri razy!!! s mačkou, čo mala na každom hrote, kamzíčie hovno.

2.apríl

Dnes je sobota, ale nie je to ten posledný deň, milá koho bude čakať koho nie, minimálne jedna dvojica nepríde a caríjajuchachá to tiež nebude. (to je rozbor známeho to ľudového popevu, čo sa mi natlačil do hlavy pri prvej vete. „Dnes je sobota, caríjajuchachá, ten posledný deň...“ - pre menej chápvých.) Ergo: na štarte o jednu dvojicu menej, ale zase je tu aj Jožko s Majom. Štartuje sa na Žiarskej chate a dávaj pešo na terasu. Nie je to zase až tak ďaleko ako do neba a potom už samý sneh.

Chlapani hrádockí od včera zdokonalili skoro na 100% ťahanie na šlinge. Však im aj ide. Aj dievky bobrovecké nechali za sebou, aj chlapanov z Kubína naháňajú, aj Jožo s Majom sú za nimi. A Viktorovi sa celkom páči. A keď dostal jeden Enervit po druhom zjazde z Hrubej kopy, zapil to voľákom arogantnou zmesou čo chlípe z cammelbacku dokonca si vyšľapol aj na Fuentesu:

- Ty ma dnes vôbec neťaháš!

No otca ti naháňam! Teda, Fuentesu ti naháňam! Teda Fuentes ťa naháňaj. Už aj pridaj!

Dnes sa aj mne lepšie gaučuje, lebo trasa sa 2x vracia na tie isté miesta. Najprv som pila s Katkou pri „bedni“ (kúsok nad terasou) a potom zase s Čegom v Baníkovskom kotli. (dobro sa s ním) Aj Kuco Kucík sa tu motá, povzbudzuje a či neľutuje?

A už vidím naše žabky.

- Lano musí byť (medzi dvojicou) napnuté, pán doktor!

(Aký si ty múdry, Kuco, nie si náhodou pos...)

- Viem, jasné že napnuté. Viktor, pribrzdi trochu. (nech sa napne, aby sa Kuco uspokojil) :-)

A naši dnešní naháňáci, kubínčania, nás zase urobili na zjazde. A pod Ihlu vyrazili prví. Ale Fuentesovi dnes ide. Ťahá Viktora miestami ako za člnom. Dobrých 200 m urobili na chlapcov pod Ihlu. Ale hore žľabom už má toho Viktor dnes dosť. Bojuje, bojuje, ale sily dochádzajú.

Strmé to je. Palicami čo má za kombinézou pri predklonení miestami zapicháva pred seba. Stupy sú nepravidelné a vysoké ako múrik na farskej záhrade. Ťažko sa ide a to ešte dnes žiadna radosť, že na Ihle lyže zapíname a posledný zjazd absolvujeme. Dnes ešte reťaz na Lúčnom hrbe a potom „spestrenie“ - šup na Hrubú kopu II. Aj nás Kubínčania predbehli na reťazi, aj sme ich zase my... ale dole z Kopy nemáme šancu. Viktor má nohy ako perá od starého gauča. Ale je to jedno. Ďalšia dvojica je v nedohľadne a cieľ na dosah. Zástavkosláva sa mihla a chlapci sa objímajú ako keby boli zmiešanou dvojicou. :-)
Je tu definitívny cieľ!

Nuž poviem vám. Tri razy sa mi to tej noci prisnilo s tou mačkou. Tri razy, ako tie tri dni, čo sme sa tu my traja „hrádočania“ naháňali hore, aj dole BOKAMI. Tri razy ako tie tri víťazné stupne, ne ktoré sa vydriapali moji zmiešaní chlapci.

Fuentes chcel ešte niečo pekné povedať, ale... zatiahlo mu v hrdle, ako hore Ypsilonom. Teraz od dojatia. Čože Viktor, ten je skôr nesvoj keď na „bedni“ nie je, ale Fue, pre toho je to životný výstup!!!

Tak teda musím povedať namiesto Fuentesu ja:

- Vďaka všetkým účastníkom že prišli. Vďaka všetkým babám, že prišli tiež a že sa dali dokopy s chlapmi. (Také povedzme je to aj od prirodzenia, ale predsa len nie typické na pretekoch). A vďaka, že tých zmiešaných dvojíc bolo toľko, že sa organizátori... vďaka im za tú myšlienku, rozhodli urobiť kategóriu zmiešaných dvojíc.

(Však aj na Piéra deMenťe taká je)

Ale organizátorom vďaka aj za všetko ostatné a za chuť a za ...hádam akumuláciu motivácie do budúca zase niečo takéto spáchať.

Tri guľky kamzíčieho trusu odhadzujem do troch Západotatranských dolín, aby studňa chuti nevyprachala.

pfuj, pfuj, pfuj.

Vaša Agáta Fuentesová rodená Ostrovidová